№ 131. Sobota 7. Czerwca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł., miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Tutejszy izraelicki mieszkaniec Józef Saul Nathanson ofiarował aktem darowizny z 10. maja 1858 kwotę Pięć tysięcy (5000 złr. m. k. czyli 5250 zł. w. a. na przypadek swojej śmierci na cele dobroczynne w następujący sposób:

a) Dwadzieścia procentu powyższej kwoty na szpital izraelicki we Lwowie.

b) Dwadzieścia procentu do rozdania pomiędzy ubogich krewnych dawcy i jego małżonki zmarłej Udel Nathanson.

c) Dwadzieścia procentu do rozdania pomiędzy ubogie familie żydowskie jako zapomogę na opłacenie czynszów.

d) Dziesięć procentu do rozdania innym ubogim izraelitom.

e) Dziesięć procentu do rozdania na święto Paschi ubogim izraelitom.

Ta kwota ma być po zgonie legatora wydzielona z jego spuścizny i najdalej w przeciągu roku po jego śmierci oddana na cele przeznaczone.

Rozdaniem mają zajmować się te osoby i w taki sposób, jak to oznaczy dawca w przyszłym testamencie swoim.

Jeżliby zaś w tym względzie nie zostawił żadnego rozporządzenia, ma zająć się tem rozdaniem administracya szpitalu izraelickiego we Lwowie.

Na przypadek, jeżliby dawca pozostawił naturalnych spadkobierców, ogranicza tę darowiznę swoją na Trzy tysiące (3000) złr. m. k. czyli 3150 zł. w. a., która to suma ma być w oznaczony sposób rozdzielona.

Dla zabezpieczenia rzeczonej darowizny zapisuje Nathansohn swoje realności we Lwowie pod nr. 258 i 259 (miasto), i dozwala, ażeby wyż spomniony dokument darowizny za życia jego intabulowany był na rzecz obdarowanych w stanie biernym tych realności.

C. k. Namiestnictwo, zezwalając na przyjęcie tej darowizny ze strony przełożonego izraelickiej gminy we Lwowie imieniem ubogich izraelitów tutejszych i administracyi tutejszego szpitalu żydowskiego, uważa za rzecz słuszną, podać ten naśladowania godny akt dobroczynności do wiadomości powszechnej.

Lwów, 23. maja 1862.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

W myśl najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbyło się dn. 2. czerwca b. r. 358me i 359te losowanie dawniejszego długu państwa, na których wyciągnięto serye 311 i 414.

Serya 311 obejmuje obligacye pożyczki zawartej z domem Goll jako to:

Lit. G. z pierwiastkową stopą procentową 4 pct. od nr. 1751 do nr. 2150 włącznie.

Lit. D. z pierwiastkową stopą procentową 4 pct. od nr. 4862 do nr. 5000 włącznie, i

Lit. A. z pierwiastkową stopą procentową 4½ pct. od nr. 1 do nr. 1132 włącznie, w kwocie całkowitej 1,144.800 zł.

Serya 414 obejmuje krajińskie obligacye stanowe pożyczki wojennej z pierwiastkową stopą procentową 5 pct. od nr. 2247 do nr. 13561 włącznie w kwocie całkowitej 1,006.902 zł. 48½ kr. kapitału.

Telegramy.

Tryest, 4. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu rady miejskiej przyzwolono projekt założenia gimnazyum włoskiego z roczną dotacyą 21.000 zł. Gimnazyum to ma być otwarte z przyszłym rokiem szkolnym.

Londyn, 4. czerwca. Dzisiejsza *Times* donosi: Zaślubiny księżniczki Alicy z księciem heskim odbędą się dn. 1. lipca w Osborne. Said Basza przybył do Londynu.

Kalkuta 9. Bombaj, 12. maja. Chan Heratu opanował Furrah, podczas gdy tamtejszy dowódzca z większą częścią załogi udał się przeciw niespokojnym naczelnikom sąsiednim. Dost Mohamed wysłał wojsko, aby rzeczonemu dowódzcy pomogło odzyskać Furrah. Władzca Kokański umarł.

Przegląd polityczny.

Lwów, 7. czerwca. W izbie deputowanych na posiedzeniu z dnia 4. b. m. toczyły się dalsze rozprawy nad projektem do prawa o podwyższeniu podatków, wszakże dotąd bez stanowczego rezultatu. Dep. Kaisersfeld twierdząc, że podwyższenie podatków jest niemożliwe, wniósł przejście do porządku dziennego tak co do projektu rządowego jak i co do wniosków wydziału, to jest zupełne odrzucenie projektu rządowego. Przeciwko temu wystąpił Jego ex. p. minister skarbu i Jego ex. p. minister stanu, wzywając izbę, ażeby w tak ważnym przedmiocie nie tyle zapatrywanie się wyborców, lecz raczej interes państwa całego miała na względzie, przekonać bowiem potrzeba świat, iż Austrya posiada środki dostateczne do pokrycia swego deficytu. Po żwawych rozprawach izba odrzuciła przejście do porządku dziennego, przyjęła zaś wniosek dep. Hasmana, odroczenie rozpraw nad podwyższeniem podatków dopóty, dopóki ogólne potrzeby i wydatki państwa ustanowione nie będą.

Izba wyższa na posiedzeniu z tego samego dnia przyjęła jednomyślnie i bez rozprawy projekt do prawa upoważniający rząd do pokrycia 50 milionów deficytu na drodze operacyi kredytowej. Członek izby baron Pipic, gubernator banku po zawotowaniu zwrócił uwagę izby, iż suma ta jest niedostateczną i nie zdoła przyczynić się do skonsolidowania waluty; na co Jego ex. p. minister Rechberg oświadczył, iż rząd już od dawna złożył projekta regulacyę stosunków banku do państwa i skonsolidowanie waluty na celu mające, nie jego zaś w tem wina, iż projekta te dotąd przyjęte nie zostały.

W sejmie pruskim frakcya Vinckego konserwatywno-liberalna złożyła izbie niższej projekt do adresu, w którym wyraża nadzieję, iż przyjdzie czas, w którym Król pruski obejmie ster ogólny spraw dyplomatycznych i wojskowych w Niemczech z współzawodnictwem parlamentu niemieckiego. Teraz zaś izba dziękuje rządowi za zawarcie traktatu handlowego z Francyą, ułatwiający stosunki przyjaźne z potężnem sąsiednym narodem, i wyraża życzenie, izby rząd niezwłocznie przystąpił do uznania Królestwa włoskiego. Na uwagę zasługuje, iż członkowie dawniejszego ministeryum w izbie zasiadający, jak pp. Schwerin, Patow i Auerswald do składu frakcyi Vinckego należą.

Monitor paryski ogłosił już urzędowe raporta o zwycięztwach wojska francuskiego w Mexyku, o których w wczorajszym przeglądzie wspomnieliśmy. Niedawno zaś kontradmirał Bonnard, dowódzca wyprawy francuskiej do Kochinchiny, przesłał raport o zdobyciu i ustaleniu się w posiadaniu całej niższej Kochinchiny, kraju ludnego, żyżnego i zdrowy klimat mającego. Zdawałoby się, że Cesarz Napoleon pragnie zająć uwagę Francuzów odległemi wyprawami, które jakkolwiek świetnie wypadną dla oręża francuskiego, pokoju w Europie jednak nie zakłócą.

Lord Palmerston i cały gabinet angielski odnieśli teraz świetne parlamentarne zwycięztwo. Opozycya mając na czele hr. Derby, p. D'Israeli i innych członków dawnego torysowskiego ministeryum zamierzyła wywołać naganę za rozrzutność rządu w łożeniu ogromnych wydatków na obronę kraju i flotę. Jakoż na posiedzeniu izby z dnia 3go b. m. wniesiono rezolucyę przeciwko dalszym uzbrojeniom, którą p. D'Israeli popierał. Nie mamy dotąd bliższych szczegółów o rozprawach, tyle tylko telegram donosi, że wniosek opozycyi większością 367 głosów przeciwko 65 odrzucony został.

Arystokracya angielska przyjmuje suto i gościnnie cudzoziemców, którzy z powodu wystawy do Londynu przybyli. Między innemi lord Granville wyprawił ucztę dla 1500 osób w parku swym w Chiswik-House, na którą obok osób z najwyższych warstw towarzyskich wszyscy komisarze wystawy, członkowie sądów przemysłowych i dziennikarze, referenci wystawy zaproszeni byli. W Irlandyi zaś, a mianowicie w hrabstwach Tipperary i Lemerik zdarzają się tak częste napady na własność i osoby większych właścicieli ziemskich, iż pewien rodzaj sądów doraźnych, tak zwane specyalne komisye do sądzenia popełnionych zbrodni zaprowadzić tam musiano.

Rząd piemoncki żwawe staczać musi w turyńskim parlamencie utarczki, z powodu ostatnich uwięzień i wystąpienia swego przeciwko tak zwanemu stronnictwu ruchu. Minister Ratazzi wniósł w izbie deputowanych dawno zapowiedziany projekt do prawa, regulujący a raczej ścieśniający prawo asocyacyi. Rozporządzenie jego względem zawieszenia organizacyi towarzystw strzeleckich w miastach włoskich, wywołało największe oburzenie ze strony ultra rewolucyonistów. Obawiają się nawet, iż przyjść może z tego powodu do czynnego starcia, w niektórych bowiem miejscach chcą zawiązywać towarzystwa strzeleckie w brew rozporządzeniom rządowym.

Sprawy krajowe.

Wiedeń. (Podróż Jej Mości Cesarzowej.) Z Monachowie pod dn. 2. czerwca donoszą do *Gazety wiedeńskiej:* Jej Mość Cesarzowa Elżbieta w przejeździe do Kissingen zabawiła godzinę w tamtejszym dworcu kolei. Matka Cesarzowej Jej Mości towarzyszy Najjaśn. Pani do Bambergu, a książę Ludwik do Kissingen, gdzie też pewien czas zabawi. Nieco później ma także udać się tam książę Karol Teodor. Dla nieobecności c. k. austryackiego posła, księcia Schönburg, który jest na urlopie, c. k. radca legacyi Zwierzina był w dworcu kolei obecny przyjęciu Jej ces. Mości.

(Posiedzenie izby panów z 4. czerwca.)

Rozpoczęło się o godzinie w pół do dwunastej pod prezydencyą księcia Karola Auersperga. Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsca pp. hr. Rechberg, Lasser, hr. Degenfeld i naczelnik sekcyjny Rizy.

Baron Rueskäfer odczytał relacyę komisyi finansowej w przedmiocie prawa o pokryciu deficytu z r. 1862 na drodze kredytu publicznego. Wydział wnosi, ażeby izba przyjęła projekt do prawa w izbie deputowanych zawotowany i przesłała takowy wys. ministeryum gwoli uzyskania najwyższej sankcyi monarszej.

Baron Pipic oświadcza, iż środek ten jest dostateczny dla polepszenia stanu waluty. Pominąwszy trudności w natychmiastowej realizacyi 123 milionów zważyć potrzeba, iż 99 milionów banknotów wydanych na zasadzie powyższych 123 milionów przez ubytek 50 milionów w wartości się nie podniesą. Pozycya banku, kwestya jego rehabilitacyi, uregulowanie waluty wcale się tem nie ulepsza. Mowca wyraża życzenie, ażeby kwestye odnoszące się do stosunku banku do państwa, i do ulepszenia waluty z największą ostrożnością traktowane były i ażeby nie wywierano żadnego parcia na uchwały banku.

Jego Exc. p. minister Rechberg oświadcza, iż rząd już przed kilkoma miesiącami złożył projekta do uregulowania stosunku banku do państwa, nie jego zaś wina, jeżeli dotąd załatwione nie zostały. W podobnym duchu przemawia referent komisyi bar. Baumgartner, poczem wnioski wydziału przyjęte a po nastąpionem drugiem i trzeciem odczytaniu, ostatecznie uchwalone zostały.

Wykaz stanu

austryackiego banku narodowego na dniu 31. maja 1862.

Stan czynny.		zł.	c.	walut. austr. zł.	c.
Moneta brzęcząca i sztaby				99,120.917	24.^{5}
Wexle na miejsca zagraniczne				1,104.668	8
Spłacone raty towarzystwa kolei południowej lombardo-weneckiej i centralnowłoskiej				28,000.000	—
Depozyt srebra państwa za taką samą kwotę w banknotach al pari				5,826.069	91
Eskomptowane efekta, przypadłe między 5 i 92 dniami a to:					
Esk. w Wiedniu		22,189.551 zł.	65 c.		
detto w Pradze	3,341.656zł. 76c.				
detto w Bernie	2,584.665zł. 94c.				
detto w Peszcie	3,692.636zł. 66c.				
detto w Tryeście	2,157.665zł. 70c.				
detto we Lwowie	938.879zł. 82c.				
dett wo Gracu	991.868zł. 67c.				
detto w Linzu	533.961zł. 2c.				
detto w Ołomuńcu	613.258zł. 40c.				
detto w Opawie	377.989zł. 81c.				
detto w Kronsztad.	939.642zł. 27c.				
Esk. w Klagenfurc.	402.057zł. 99c.				
detto w Krakowie	352.300zł. 93c.				
detto w Lublanie	425.526zł. 14c.				
detto w Fiumie	462.378zł. 83c.				
detto w Debreczyn.	498.643zł. 46c.				
detto w Temesw.	394.333zł. 37c.				
dtto wReichenbergu	778.642zł. 16c.	zł.	c.	zł.	c.
detto w Insbruku	214.700zł. —c.	19,700.807	93	41,890.359	58
Zaliczki na deponowane według statutów efekta spłacalne najdalej w 90 dniach		44,680.300	—		
detto w filialnych zakładach pożyczkowych		4,934.800	—	49,615.100	—
Fundowany dług państwa na spłacenie pieniędzy papierowych w. w., a mianowicie:					
a) po 4% oprocentowany	18,372.245zł. 97c.				
b) nieoprocentowany	20,746.508zł. 97c.			39,118.754	94
Dobra skarbowe, służące bankowi narodowemu za hipotekę				89,001.746	6.^{5}
				zł.	c.
Zabezpieczone raty kupna za sprzedane już dobra skarbowe				1,456.866	37.^{5}
Zaliczki na zadysponowaną najwyższem rozporządzeniem z d. 29. kwietnia 1859 pożyczkę 5%				99,000.000	—
Zaliczki w srebrze na mocy najwyższych postanowień z 19go kwietnia i 26go maja 1859 na 3,000.000 funt. szterl. zaciągniętej w Londynie pożyczki z roku 1859				20,000.000	—
Zawarowane statutami pożyczki oddziału hypot. kredytowego				57,935.798	—
Obligacye indemnizacyjne				20,467.166	8
Wzięte z byłego funduszu amortyzacyjnego na własność banku obligacye indemnizacyjne				31,774.760	2
Efekta funduszu rezerwowego w cenie kupna				10,871.405	72
Efekta funduszu pensyi w cenie kupna				1,356.728	38
Gmachy w Wiedniu, Peszcie i Tryeście, tudzież cały Fundus instructus				4,411.339	85.^{5}
Suma				600,951.680	25

Stan bierny.	zł.	c.
Fundusz banku	109,384.590	—
Fundusz rezerwowy	10,873.792	52
Obieg banknotów	443,661.801	—
Mające się wykupić asygnaty bankowe	381.721	41.^{5}
Listy zastawne w obiegu	35,057.615	—
Fundusz pensyi	1,212.842	38
Saldi bieżących rachunków	379.317	93.^{5}
Suma	600,951.680	25

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 4. czerwca.)

Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przemawiał dep. Skene za koniecznością podwyższenia podatku gruntowego; zaś dep. Kromer mówiąc o biedzie panującej w Karyntyi i Karniolii wykazał niemożność tego podwyższenia. Dep. Kaisersfeld wniósł, ażeby izba z uwagi, iż obecnie proponowane podwyższenie podatków nie odpowie zamierzonemu celu przeszła do porządku dziennego tak co do projektu rządowego, jak co do wniosków wydziału, wyrażając przytem życzenie, żeby rząd przy wniesieniu projektu do podwyższenia podatków na rok 1863 raczył mieć na względzie obecne niewłaściwości przy rozkładzie podatków. Dep. Schindler przemawiał za wnioskiem wydziału i przeciwko podwyższeniu podatku gruntowego. W tym samym duchu przemawiał dep. Waser; zaś dep. Tinti bronił gorąco wniosków wydziału. Interes państwa wymaga podwyższenia podatków, obowiązkiem zaś jest reprezentacyi państwa starać się o pokrycie potrzeb kraju; lepiej zgodzić się na podwyższenie podatku gruntowego, jak wcale nie podwyższać podatków. W końcu mowca przemawia przeciwko przejściu do porządku dziennego. Dep. Hopfen jako referent podaje izbie do wiadomości, iż deficyt tegoroczny na 60 milionów reńskich przez pomyłkę w rachunku podany, w istocie 74 miliony reńskich wynosi. Przemawia zaś równie jak dep. Vrints przeciwko przejściu do porządku dziennego. Jego Excel. p. minister skarbu nie wchodząc w obliczenia deficytu przez wydział finansowy, tłumaczy różnicę deficytu preliminowanego z deficytem kasowym. Deficyt preliminowany z 110 milionów reńskich zmniejszył się do 106 milionów. Dalej jednak się nie zmniejszył, lecz zwiększyły się środki pokrycia deficytu. 65 milionów zostało już pokryte, trzeba jeszcze pokryć 41 milionów. W końcu p. minister przemawia przeciwko przejściu do porządku dziennego. Jego Excel. p. minister Schmerling zwraca uwagę na wielkie znaczenie obecnego wotum izby. Nie powinno się mieć na względzie usposobienia wyborców, ale dobro całości państwa. Ku temu potrzebna zaiste odwaga polityczna, lecz idzie o to, jakby pokazać światu, iż Austrya posiada środki do pokrycia swego deficytu.

Dep. Hassmann wnosi, ażeby rozprawy nad podwyższeniem podatków odroczone zostały aż do ukończenia rozbioru potrzeb państwa. Wniosek ten większością głosów przyjęty, a tym sposobem przedmiot na porządku dziennym będący wyczerpany został. Dep. Herbst wnosi, ażeby dalsze posiedzenia do poniedziałku po Zielonych świętach odroczone zostały; prezes zaś izby proponuje, ażeby jutro i w piątek posiedzenia się odbywały, a następnie do poniedziałku po świętach ferye wyznaczone zostały. Wniosek prezesa większością głosów przyjęto.

Hiszpania.

Madryt, 30. maja. (Sprawa mexykańska.) Przeszło 30 osób pracuje od 8 dni w ministeryum stanu nad przepisywaniem dokumentów względem układów dyplomatycznych co do Mexyku, które mają być Kortezom przedłożone. Według ostatnich doniesień z Havannah jenerał Prim nie powróci przed zamknięciem kongresu. Marszałek Serrano pisał do *Epoca* przeciw odwrotowi jenerała Prim. *Novedades* potępiają artykuł *Patrie*.

(Wiadomości bieżące.) Madrycki telegram z 1go b. m. zaprzecza doniesieniu, jakoby marszałek Serrano posłem do Mexyku mianowany został.

Espana donosi, że były jenerał karlistowski Elio złożył przed konzulem hiszpańskim w Bayonnie przysięgę wierności Królowej, poczem wydano mu paszport do Pampeluny. Z Madrytu pod dniem 30. maja donoszą drogą telegraficzną, że rząd przedłożył izbie deputowanych dokumenta względem sprawy mexykańskiej.

Francya.

Paryż, 2. czerwca. *Monitor* donosi w półurzędowej części swej, iż Wicekról egipski i synowiec jego w dniu 1. czerwca przyjmowani byli przez Cesarza i Cesarzowę w pożegnalnej audyencyi.

(Załoga rzymska.) Według ostatniej reorganizacyi wojska okupacyjnego w Rzymie siła jego z 18.000 ludzi na 14.000 zredukowana zostanie. Jenerał Goyon był dowódzcą armii okupacyjnej, jenerał Montebello zaś będzie dowódzcą korpusu okupacyjnego.

(Loże masońskie.) Dekret marszałka Magnan, którym jako wielki mistrz wolnych mularzy francuskich zamknął loże dysydenckie, cechuje dobitnie obecne stosunki we Francyi. Marszałek odwoławszy się do nominacyi swej na wielkiego mistrza przez Cesarza, tak następnie dekret swój motywuje: „Zważywszy że pomimo braterskiego wezwania naszego i pomimo danego mi moralnie dostatecznego terminu przełożeni loż dysydenckich, a mianowicie tych, któremi rada najwyższa kierowała, głuchemi byli na nasze wezwa-

nie; zważywszy że postępowanie takowe godne nie jest wolnych mularzy, i posłannictwo nasze wkłada na nas obowiązek położenia tamy podobnemu stanowi rzeczy; zważywszy iż bardzo na tem zależy, ażeby wolno-mularstwo francuskie *według woli naczelnika państwa* zorganizowane i scentralizowane zostało, gdyż tylko zupełna jedność dozwolić może zakonom osiągnienia wielkich i wniosłych celów jego, z tych powodów postanowiliśmy i stanowimy, co następuje: Art. 1. Władze wolno-mularskie egzystujące pod nazwą rady najwyższej, Mizraimu i innemi znoszą się; z każdem warsztatem, z każdem zgromadzeniem wolno-mularskiem, które nie wykaże się z uległości niniejszemu rozporządzeniu, i nie odwoła się do osobistej naszej protekcyi, postąpiono będzie według przepisów prawa itd.

Na sekret ten p. Viennet, wielki mistrz wolnego mularstwa rady najwyższej, doręczył marszałkowi Magnan odpowiedź następującą:

„Paryż 25. maja. 1862. Panie Marszałku! Wezwałeś mię po raz trzeci ażebym władzę twoję uznał, i do wezwania tego doręczyłeś dekret znoszący radę najwyższą dawnego szkockiego rytuału. Oświadczyć ci muszę, iż wezwaniu temu zadosyć nie uczynię, iż dekret Twój jako niebyły uważam. Dekret cesarski mianujący Cię wielkim ministrem Wielkiego Orientu, to jest rytuału od roku 1772 we Francyi egzystującego, nie poddał Ci wcale dawnego wolnomularstwa, które już od r. 1723 istniało. Nie jesteś więc, Panie Marszałku, wielkim mistrzem całego wolnomularstwa we Francyi, i masz sobie nadanej władzy nad najwyższą, której ja mam zaszczyt przewodniczyć, niepodległość zaś loż mnie poddanych wyraźnie tolerowaną była pomimo dekretu cesarskiego, do którego się, Panie Marszałku mylnie odwołujesz. Cesarz sam ma władzę rozrządzania nami. Jeżeli Jego Ces. Mość rozwiązać się nam rozkaże, to postanowieniu Jego poddamy się bez wachania; ale ponieważ żadne prawo nie zmusza nas do zostania wolnomularzami wbrew naszej woli, przeto co do mej osoby pozwalam sobie nie uznawać Twej władzy nademną.“

(Doniesienia z Veracruz.) Według wiadomości z Vera-Cruz z dnia 28. kwietnia poseł angielski, Sir C. Wyke był na pokładzie okrętu liniowego „Sanopareille“ i udać się miał do Nowego Yorku. P. Glennie konzul i kanclerz legacyi angielskiej w Meksyku, wrócił znów do Meksyku po odbytej konferencyi z p. Wyke. Skreślił on smutny obraz położenia rzeczy w stolicy. Prezydent Juarez obchodzi się z obcemi z wielką surowością. Nie wiedzieli oni jeszcze o zerwaniu konferencyj w Orizabie, i z wielkiem upragnieniem oczekiwali przybycia sprzymierzonych.

Włochy.

(Stan rzeczy.) Po smutnem wyjeździe Króla Wiktora Emanuela z Neapolu, dzienniki tamtejsze kreślą nie wesoły obraz położenia rzeczy w stolicy, która znów pogrążona jest w największej apatyi i chyba tylko złowrogą agitacyą z niej się otrzęsie. Prócz tego po demonstracyi na cześć Garibaldego z d. 20. maja i gwałtownem jej stłumieniu, objawia wielkie rozdrażnienie ludu przeciwko pewnej części gwardyi narodowej i zdaje się, iż znów przyjdzie do naruszenia spokojności i walki. Rozkaz dzienny margrabi Tappati, dowódzcy gwardyi narodowej, wychwalający energią gwardyi pod czas owej demonstracyi wielu się nie podoba; rozkaz ten dzienny wywołał liczne protestacye tak pojedyncze jak też i zbiorowe. Są to podobne protestacye do tych, które garibaldianie podali w Lombardyi przeciwko uwięzieniu kolegów swych w Brescii i Bergamie.

Książę Napoleon przybył d. 31. maja do Neapolu lecz nie wysiadł na ląd; jenerał Lamarmora oddawał mu wizytę na pokładzie okrętu. Książę Napoleon tego samego wieczora odpłynął do Marsylii.

(Rozporządzenie Francuzów.) Francuzi ogłosili w prowincyach Velletri i Frosinone rozporządzenie, według którego każdy co będzie miał w domu swym lub przy sobie broń jaką, przed sąd wojskowy francuzki stawiony będzie. Następnie wydalono z prowincyj tych, którzy nie są w nich osiedli. Francuzi urządzili w tych dwóch prowincyach pewien rodzaj rządu cywilno-wojskowego, przeciwko czemu kardynał Antonelli wystąpił z silną reklamacyą. Przed wyjazdem swym jen. Goyon nakazał ażeby łapać Piemontanów, którzy do Rzymu przybywają dla agitowania w nim. Mają być natychmiast zagranicę wysłani, a w razie powtórnego schwytania na galary do Civitavechia odesłanemi.

(Zmiany w prefekturach.) Rząd sardyński zamierza zaprowadzić różne zmiany w obsadzeniu prefektur. Zdaje się, że jenerał Lamarmora uwolniony będzie od obowiązków cywilnego gubernatora dotąd w Neapolu pełnionych. Zostałby jednak przy dowództwie wojsk w południowych prowincyach, a Neapol wszelkim tym sposobem w normalne stosunki administracyjne.

(Stowarzyszenia strzeleckie.) Prefekt medyolański wydał okólnik do burmistrzów prowincyi, w którym zawiadamia ich, że na rozkaz ministeryalny wszelkie kroki względem założenia stowarzyszeń strzeleckich są na teraz zawieszone. Pomimo tych rozporządzeń d. 1. b. m. miała w Intra odbyć się uroczystość otwarcia narodowego stowarzyszenia strzeleckiego.

Demokratyczne stowarzyszenia w rozmaitych krajach do Piemontu wcielonych okazują nieprzychylność dla rządu. W Florencyi stowarzyszenie robotników Fratellanza artigiena pod prezydencyą znanego piekarza Dolfi ze względu na krew w Brescii przelaną postanowiło nie brać udziału w uroczystości narodowej. Neapolitańskie *Associazione dell Italia una* w którem prezyduje Boni wzięła za złe, że deputacya, która miała wręczyć Królowi adres wszystkich liberalnych stowarzyszeń neapolitańskich nie została przyjętą. Postanowiono ogłosić protest przeciw temu, a odroczono propozycyę adres Królowi w Turynie przedłożyć.

Belgia.

Bruxela, 30. maja. (Stan zdrowia króla. Izby.) *Köln. Ztg.* donosi, że przedwczoraj Król miał znowu słaby paroksyzm gorączki. Izba po trzechdniowej, poczęści bardzo burzliwej debacie przyzwoliła dzisiaj artykuł poprawionego kodeksu karnego, na mocy którego złośliwe pociski przeciw państwu i osobom z ambony miotane sądowi przekazane będą, a to przy wyraźnem oddzieleniu się stronnictw, większością 47 głosów przeciw 42.

Niemce.

(Wiadomości bieżące.) Do *Schl. Ztg.* donoszą z Berlina, że po adresie izby deputowanych nie można spodziewać się politycznego skutku.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Warszawy.) *Gazeta wied.* pisze: Wiadomość, że Wielki Książę Konstanty ma zostać namiestnikiem Królestwa Polskiego i że margrabia Wielopolski będzie mu jako adlatus przydany, potwierdza się według wszystkich warszawskich korespondencyj, a nawet w St. Petersburgu podają ją za pewną. Warszawski korespondent do *Dresd. Journ.* dodaje, że większa część ludności wielkie w tym pokłada nadzieje, a petersburski korespondent *gazety szlązkiej* zwraca przy tej sposobności uwagę, że sądząc o stanowisku Rosyi względem Polski nigdy zapominać nie trzeba, że właściwe stronnictwo liberalne nie marzy wcale bezwarunkowo o zasadzie narodowości, która utraciła swoje znaczenie.

W właściwej także Rosyi gdzie przed pół rokiem panowało wzburzenie umysłów, szlachta zachowuje się całkiem spokojnie.

Ameryka.

(Radość z odniesionych zwycięztw.) Łatwo pojąć jaką radość sprawiło Ameryce północnej zniszczenie „Merrimac“, ustąpienie secesyonistów z Norfolk, i obsadzenie tego miejsca wojskiem związkowem. Dopóki istniał „Merrimac“ nie było pewności czy kiedy nie zawita do portu nowojorskiego; zdaje się tymczasem, że pierwsza potyczka z Monitorem zaszkodziła mu wiele, a wszelkie ulepszenia czyniły go coraz mniej zdolnym do zaczepki. Zadziwia to jednak wielu, że na James-River nie uderzył ostatni raz na okręta nieprzyjacielskie, przyczem chociażby sam ucierpiał, mógł był zniszczyć wiele okrętów nieprzyjacielskich. Eksplozya statku „Merrimac“ nastąpiła wcześnie z rana; huk był tak straszny, że go słyszano w Monroe. Dniem w przódy powiewał już sztandar związkowy nad Norfolkiem i zwaliskami budynków portowych i okrętów, które południowcy zniszczyli lub poburzyli. Wiele jednak pozostało, nieuszkodzonych. Najprzód przybył niemiecki pułk nowojorski Turner, pod wodzą pułkownika Maksymiliana Weber. Wiadomość o eksplozyi statku „Merrimac“ nadeszła do Nowego Yorku jeszcze w niedzielę; z przyczyny święta dopiero nazajutrz obchodzono uroczyście ten radośny wypadek. Zwycięzcy dobrze obchodzą się z mieszkańcami Norfolku, którzy mogą być spokojni o swoje osoby i mienie.

Ostatnie wiadomości.

Turyn, 4. czerwca. Bixio potwierdza że prezydent rady przy rozmaitych sposobnościach kilkakrotnie oświadczył że nie zezwoli na żadną nielegalną ekspedycyę.

Berna, 4. czerwca. Wielka rada dokonała dzisiaj wybór nowego rządu Berneńskiego. Z dotychczasowych członków rządu wybrani powtórnie: Schent. Migy, Scherk, Weber, Karlen, Kilian i Kurz; nowo obrani Carlin i Carrer; wybory potwierdzają przeważne utrwalenie dotychczasowego systemu. Deputowany Mühlheim przedłożył wielkiej radzie Berneńskiej petycyę, upraszać rząd, aby poczynił kroki potrzebne do założenia akademii federacyjnej w Bernie.

Lizbona, 4. czerwca. (Na Paryż.) W gminach Moazon, Villadurons, pięćset osób podniosło bunt z okrzykami: „Precz z podatkami, niech żyje król, niech żyje religia!

Wiadomości handlowe.

Bochnia, 31. maja. Na nasz wczorajszy targ przywieziono 400 mecow pszenicy, 350 m. żyta, 600 m. jęczmienia, 300 mecow owsa i 200 m. ziemniaków. Cały dowóz został sprzedany po cenach następujących: mec pszenicy (85 ℔) po 4zł. 30c.; żyta (75 ℔) 2zł. 75.; jęczmienia (71 ℔) 2zł. 25c.; owsa (51 ℔) 1zł. 50c.; ziemniaków 1zł. 54c. wal. austr.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. czerwca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.01	+ 12.0	73.9	północny sł.	jasno
2. god. po poł.	328.05	+ 17.2	50.4	" "	pochmurne
10. god. wiecz.	327.72	+ 13.0	69.9	" "	jasno

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Lambrino Mik. i Jora Alex., z Moldawii. — Podgrodecki Ant., c. k. porucz., i Swietechowski Winc., gub. sekr., z Rosyi. — Ruliński Kaj., z Switachowa. - Gołaszewski Leon, z Targowisk. — Hr. Dzieduszycki St., c. k. porucznik, z Brzeżan.

Hotel europejski: Nyczkiewicz Wal., z Kokuszyniec. — Menna Ig., c. k. podlekarz woj., z Pesztu. — Obertyński Wł., z Leszkowa.

Hotel Langa: Nikorowicz Spir., z Krzywotuł. — Heckel Józef, z Sadagóry. — Besthorny L., z Paryża. Hanf Silw., z Podwołoczysk.

Hotel angielski: Winnicki Silw., z Boryszkowiec. — Wieser Leop., c. k. radca dworu, z Wiednia. — Węgłowski Konst., z Balic. — Grzybowski Józef, z Krakowiec. — Serwatowski Jan, z Zdakowa.

Hotel krakowski: Łapacki Lud., dr. med., z Tarnopola. — Prawecki E., z Ostrowa.

Zajazd Kuhna: Krasicki Alex., z Jastrzębicy.

Zajazd Leszczyńskiego: Derza Julian, z Krowicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. czerwca.

PP. Mozarowski Ant., do Hohołowa. — Łodyński Porf., do Sambora. — Künsberg Hugo, do Ustrzyka górnego. - Szwejkowski Jan, do Krowicy. — Skibiński Mich., do Krakowa. — Jabłonowski Ant., do Rawy. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki. — Hr. Komorowski Piotr, do Bilinki. — Hr. Borkowski Alex., do Krzywczyc. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Hr. Komorowski Wład., do Dziewiętnik. — Cielecki Wł., do Byczkowiec. — Hr. Tarnawski Ad., do Polski. — Hr. Olizar Gust., na Podole. — Radziszewski Ap., i Albinowski Fr., do Wiednia. — Straszewski Hir., do Boguchwał. — Hr. Wodzicki K., do Olejowa. - Głogoski A., do Bojaniec. Małecki K., do Skomoroch. — Niezabitowski Wł., do Uherziec. - Niezabitowski Fr., do Zameczka. Hr. Bobrowski Kar., do Rekliniec. — Kriegshaber Fr., do Wolczkowa. — Abrahamowicz Daw., do Trójcy. — Br. Brunicki Jan, do Rudy rużanieckiej. Br. Balthaglia Kar., c. k. prz. pow. do Glinian. — Jasiński Fr., do Zahajpola. — Łychowski Wil., do Wielkich mostów. — Ventura Polidor, ks. mol. pułkownik i Dobrowolski Jan, do Krakowa. Tytynew, c. r. podporucz. i Laskary Bazyli, do Chin.

Kurs lwowski.

Dnia 6. czerwca.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	9	6	15
Dukat cesarski	"	6	11	6	18
Półimperyał zł. rosyjski	"	10	55	10	71
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	3	2	5
Talar pruski	"	1	91	1	94
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	86	—	80	75
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	—	84	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	98	72	65
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	78	84	48
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		229	—	231	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 6. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.15. Metaliki po 5% za 100 zł. 71.25, po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 844 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 218.60; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 129.30. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.17. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 127.75.

KRONIKA.

(Losowanie loteryi fantowej.) Donoszą nam z Tarnowa pod dniem 4. czerwca 1862. Dziś o godzinie 10 zrana rozpoczął p. notaryusz Ramult w przytomności komisarza rządowego p. naczelnika Klunkera ciągnienie losów „Wielkiej Loteryi fantowej" na dochód Nadwiślan przeznaczonej, przy którym wiele także osób znajdowało się.

Wygranych losów było 852. — Loterya fantowa trwała do 2giej godz. po południu.

Pierwsze fanty wygrały numera: 18.732, 13.924, 2027, 17.330, 15.500, 7233, 7358, 18.216, 3751, 6006.

(Nieszczęsny wypadek) wydarzył się na dniu 2. b. m. w **Gródku**. Jeden z robotników tamtejszych przy kolei wpadł przez nieostrożność przy odsuwaniu wagonów między wagony i został tak mocno uszkodzony w głowę, że natychmiast wyzionął ducha.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu maju 1862 r., przez urząd targowy u tutejszych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe c.	pieczywo zbytkowe lut.	bułki c.	bułki lut.	chleb biały pszenny c.	chleb biały pszenny lut.	chleb biały żytni c.	chleb biały żytni lut.	chleb razowy pszenny c.	chleb razowy pszenny lut.	chleb razowy żytni c.	chleb razowy żytni lut.
Klemens Beck	139 miasto	1	1½	1	3¼	1	3	1	3½	.	.	.	.
Hipolit Daszkiewicz	84	1	1	1	2	1	3	.	.	1	5	.	.
Józef Friedrich	54	1	1½	1	2¼	1	3½	1	3½		.	.	.
Maciej Gołębiowski	85	1	1½	1	2	1	3¼	1	3½	.	.	.	.
Walentyn Hillich	178	1	1	1	2½	1	3¼	1	3½	.	.	.	.
Krzysztof Hillich	46	1	1	.	.	1	3	1	3½	.	.	.	.
Edward Krömer	298	1	1½	1	2¼	1	3	.	.	.	.	.	.
Jan Kozyrski	288	1	1½	1	3	1	3	1	3½	.	.	.	.
Łukasz Mrazek	60	1	1½	1	2¼	1	2½	1	3¼	.	.	.	.
Jan Schulz	95	1	1	1	2	1	3	1	3¼	.	.	.	.
Piotr Wojcicki	199	1	1	1	2	1	3	1	3¼	.	.	.	.
Józef Włoszyński	18	1	1½	1	2¼	1	2	.	.	.	.	.	.
Jan Zehetgruber	48	1	1	1	2¼	1	2½	1	3½	.	.	1	5
Michał Harasymowicz	342	1	1½	1	2½	1	3	1	3½	.	.	.	.
Robert Doms	141	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Józef Skrętkowski	z pod r.	1	1	1	2½	1	3	1	3½	.	.	.	.
Jan Müller	52 m.	1	1½	1	2½	1	3½	1	3½	.	.	.	.
Józef Fischer	74	1	1½	1	2½	1	3½	1	3½	.	.	.	.
Karol Hanak	446 ¼	1	1½	.	.	1	3½	.	.	.	.	1	5
Wacław Merwart	136	1	1½	1	2½	1	3	.	.	.	.	.	.
Franciszek Smolliński	108	1	1	.	.	1	3						
Suma		20	26	17	40½	20	60	16	5	1	5	2	10
przeciętne w maju 1862		1	1¼	1	2⅓	1	3	1	3½	1	5	1	5
przeciętne w kwietniu 1862		1	1½	1	2⅓	1	3	1	3¼	1	5	1	5
a zatem w podnoszeniu się		.	.	.	.	.	.		¼	.	.	.	.
a zatem w spadaniu		.	¼	.	.	.	.	.		.	.	.	.

(Przestępstwa targowe i rewizya pieczywa.) Urząd targowy i cymentowniczy miasta Lwowa ukarał w drugiej połowie maja 1862 po części aresztowaniem, lub też konfiskatą podejrzanych artykułów:

Osób 2 za przekupstwo,
" 2 za niedozwolony handel,
" 1 za opór na targu,
" 1 za przekroczenie przepisów rzeźnickich,
" 3 za inne przekroczenia targowe,
" 1 za przekroczenie przepisów cymentniczych.

Prócz tego ważył, i przekonał się, że wszelkie gatunki pieczywa tutejszych piekarzy były w ogóle dobre.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu maju 1862 r., przez urząd targowy u obcych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów c.	wiejski chleb kolonistów łut.	chleb domowy żółkiewski c.	chleb domowy żółkiewski łut.	chleb domowy kulikowski c.	chleb domowy kulikowski łut.	wiejski chleb razowy c.	wiejski chleb razowy łut.	Uwaga.
Jocher Ignacy	Bernardyński plac	1	6½	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Filip		1	6¾	.	.	.	.	.	.	
Wolf Jakób		1	7	.	.	.	.	.	.	
Wagmann Adam		1	6½	.	.	.	.	.	.	
Götzel Götzel	Na krakowskiej targowicy drzew	.	.	1	½	.	.	.	.	
Wieder Elke		.	.	1	6	.	.	.	.	
Kesler Nathan		.	.	1	6	.	.	.	.	
Bloch Elle		.	.	1	5½	.	.	.	.	
Klar Markus		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Badner Nachman		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Farb Gedaili		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Grater Gelde		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Götzel Besche		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Umschweif Jakób		.	.	.	.	1	5½	.	.	
Lebwohl Izak		.	.	.	.	1	6½	.	.	
Lebwohl Jakob		.	.	.	.	1	5	.	.	
Missmer Izak		.	.	.	.	1	5	.	.	
Star Chane		.	.	.	.	1	5½	.	.	
Herbst Gedaile		.	.	.	.	1	5½	.	.	
Fein Chane		.	.	.	.	1	5¼	.	.	
Fein Elke		.	.	.	.	1	5¼	.	.	
Wildmann Salamon		.	.	.	.	1	5½	.	.	
Schubert Józef		.	.	.	.	.	.	1	8¼	
Kozak Szymon		.	.	.	.	.	.	1	8	
Haizak Margareta		.	.	.	.	.	.	1	8	
Nastarowska Anna		.	.	.	.	.	.	1	8	
Bartolowa Anna		.	.	.	.	.	.	1	8	
Suma		4	26¾	9	49¼	9	48½	5	40¼	
przeciętne w maju 1862		1	6¾	1	5½	1	5½	1	8	
przeciętne w kwietniu 1862		1	6⅔	1	5⅓	1	5	1	7¾	
a zatem w podnoszeniu się		.	⅛	.	⅙	.	½	.	¼	
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	.	

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.